

magyar Demokrata

BRÜSSZEL OLYAN, MINT A TERMINÁTOR

GYÓRFFY BALÁZS EGYSÉGFONTBA SZERVEZNÉ
AZ EURÓPAI GAZDÁKAT

HATÁRVÉDELEM HELYETT PROPAGANDA

INTERJÚ FABRICE LEGGERIVEL, A FRONTEx KORÁBBI
ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓJÁVAL

„ISTENI AJÁNDÉK”

PATAKY ATTILA: A SZERETET
AZ EGYETLEN VALÓSÁG

EPERJES

KÁROLY:

„Harminc év
vagy kétezer óta
undorító, örült világ
ez, ez a farizeus
Európa!”

**Az Isten
megajándékozta
Mária és Szent István
országát**

A BRÜSSZELI BÜROKRATÁKNAK FOGALMUK SINCS, MI TÖRTÉNIK A HATÁROKON

Határvédelem helyett propaganda

Az illegális bevándorlás megállításához mindenekelőtt sziklaszilárd politikai akaratra van szükség, és arra, hogy a migránsok ne jussanak be az unióba. Fabrice Leggerivel, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) korábbi ügyvezető igazgatójával a Migrációkutató Intézet szervezésében tartott előadása után beszélgettünk.

Szöveg:
Öry Mariann

– Hét éven át volt a Frontex vezetője. Mint a téma szakértője, milyenek tartja az Európai Unió migrációs paktumát?

– A migrációs paktum nem fogja megoldani a problémát, amit kezelni hivatott, épp ellenkezőleg. A dokumentum eleve abból

indul ki, hogy a migránsok megérkeznek az Európai Unió területére. Csakhogy ennek alapvetően meg sem kellene történnie. Meg kell adni a lehetőséget a bevándorolni kívánóknak, hogy benyújtsák a menedékkérvényüket valamely uniós ország konzulátusán. Ha viszont valakinek nincs joga arra, hogy menedékre, akkor be sem kelene engednünk az unió területére, hiszen úgyis haza kéne toloncolnunk, amiről pedig tudjuk, hogy egyáltalán nem egyszerű feladat. Amennyiben azonban valóban jogosult menekültstátusra, akkor ily módon anélkül juthat védelemhez, hogy az életét kockáztatva, embercsempész bűnözők közreműködésével átkel a Szaharán, majd a Földközi-tengeren. A paktum nem szünteti meg a migrációs nyomást. Azok a migránsok, akik már eljutottak az unió területére, mind menekültnek vallják magukat, miközben tudjuk, hogy túlnyomórésztük végül nem kapja meg a státust.

– A Frontex ügyvezető vezetőjeként mi volt a benyomása az uniós bürokráciáról? Volt fogalmuk arról, milyen a valós helyzet a terepen?

– Az átlagos brüsszeli bürokrata egy irodában ül, és fogalma sincs, mi történik a világban. Elméleti elképzelésük van, de tapasztalatuk nincs. De van egy ennél is nagyobb gond: a bürokraták egy részére hatással vannak az NGO-k, és az Európai Bizottság szervezetébe is egyre jobban beette

magát az a nézet, hogy lehetetlen ellenőrzés alá vonni a külső határainkat, sőt, erkölcsileg helytelen elutasítani a migránsokat a határon. Ezeknek az embereknek hatalmuk van a bizottságban és már Frontexben is. Ylva Johansson belügyi biztos, aki ma a migrációért is felel, véleményem szerint az NGO-k szóvivője. Nagyon gyakran úgy beszél, mint egy aktivista. A Frontexnek pedig van egy alapjogokért felelős tisztviselője, nagy önállósággal az intézményen belül. Két éve, amikor távoztam az ügynökségtől, már tucatnyian dolgoztak a hivatalában, és aktivista módjára terjesztették a propagandát.

– Mondana konkrét példát arra, hogyan működik ez?

– Amikor Litvánia a Frontex segítségét várta a határai védelmében, megállapodtam a litván kormánnyal és a határőrség vezetőivel, miként fogunk eljárni. Erre az alapjogi hivatal emberei követelni kezdték, hogy a Frontex költségére indítsunk charterbuszokat, amikkel átszállítjuk az összes migránst Belaruszból Litvániába és Lengyelországba. Úgy fogalmaztak, „tanácsot adnak, hogy ily módon ne essen csorba a hírnevemen”, mondván, engem már megvádoltak korábban azzal, hogy a görög határőrséggel közösen visszataloltuk a külső tengeri határon a migránsokat, és ha így folytatom, akkor ugyanezzel vádolnak majd meg, csak a szárazföldi határon. Az egyik ilyen alapjogi hivatalnok interjút is adott a litván nemzeti rádióknak, kritizálta a Frontex tervét, merthogy az szerinte megakadályozza a migránsokat abban, hogy belépjenek Litvániába és ezáltal az EU-ba, sőt, a litván törvények is nagyon rosszak, nincsenek összhangban az uniós értékekkel, amelyek szerint mindenkit be kéne engedni. Ezután levelet írtam az Európai Bizottságnak, hogy mégis hogy jön

össze az, hogy egyfelől a tagállamoknak kötelességük megvédeni a külső határokat, másfelől pedig nem küldhetünk vissza migránsokat olyan harmadik országba, ahol az életük nincs veszélyben. Magyarazzák el, mi a baj azzal, ha a litván törvények kimondják, hogy az uniós szabályokkal összhangban a litván határt csak a hivatalos átkelőkhöz lehet átlépni. Persze sose kaptam választ. A litván kormány dühös volt, nem értették, hogy mégis ki ez az alapjogi hivatalnok, aki a közmédiájukban migrációt támogató aktivistaként nyilatkozik.

– A Frontex az Európai Unió külső határait lenne hivatott őrizni. De megvan-e ehhez az eszközei és a képességei?

– A Frontex kicsi, de az igazgatásom alatt beszereztünk eszközöket, drónokat, járműveket és különböző műszaki megoldásokat arra, hogy megelőzzük az illegális határátlépéseket, monitorozzuk a migrációs folyamatokat és elejét vegyük a tragédiáknak a tengeren, sőt, kimentsünk embereket. Az már politikai kérdés, hogy miért nem szabad a kimentett migránsokat visszavinni arra a partra, ahonnan elindultak. Nemcsak a technikai kapacitás itt a kérdés, hanem mindenekelőtt az akarat. Szilárd politikai akarat márpedig nincs a migráció megállítására az uniós intézményekben. A bizottságban semmiképp. A határvédelem terén tehát a munka java a tagállamokra hárul.

– Ha önön múlna, hogyan fékezne meg az illegális bevándorlást?

– Először is teljesen egyértelműen, nagyon szigorú politikai nyelvezettel és intézkedésekkel leszögezném, hogy igenis érvényesíteni fogjuk a törvényeket a külső határokon. Az intézkedések fontos eleme, hogy a kérelmeket be lehessen nyújtani a konzulátusokon – ez egyébként a francia Nemzeti Tömörülés álláspontja is. A külső határon pedig egyértelművé kell tennünk,

Fotó: Gyurkovits Tamás (Senior fotós Mathias Corvinus Collegium Alapítvány)

hogy akinek nincs joga Európa területén tartózkodni, az nem lépheti át a határt, és ha mégis megkísérli illegálisan, nem lesz jogosult semmire. Mindezt aztán be is kell tartatni.

– Az unió Törökországgal és több észak-afrikai országgal is kötött már megállapodást a migránsok visszatartásáról. Megoldást jelent az, hogy harmadik országoknak szervezzük ki a migránsok ellenőrzését?

– Mindenképp pozitív, ha kölcsönösen előnyös megállapodást tudunk kötni a szomszédos harmadik országokkal, és ha tudjuk segíteni őket abban, hogy hazatoloncolják az illegális bevándorlókat. Viszont ha egyszerűen csak kiszervezzük a problémát, de nem segítünk nekik, akkor egyszerűen nehéz helyzetbe hozzuk őket – ahogyan az meg is történt az észak-afrikai országokkal, ahol már nagy a társadalmi feszültség a fekete-afrikaiak jelenléte miatt –, másrészt pedig zsarolási potenciált adunk a kezükbe, mint Törökország esetében, amely jócskán megkéri az árát a segítségnek, konkrétan hatmilliárd eu-

rót. Erdoğan elnök négy éve ki is mondta, hogy el tudja árasztani migránsokkal Európát. Szóval fontos egyértelművé tennünk, hogy megvan a technikai kapacitásunk és a politikai akarat ahhoz, hogy érvényesítsük a határvédelmi törvényeinket. Nem szabad engedni, hogy a szomszédaink zsaroljanak, de ha együtt akarnak velünk működni, akkor segítenünk kell nekik.

– Vannak jó példák az együttműködésre?

– Volt egy olyan uniós finanszírozású pilotprojekt, amelynek keretében központokat hoztak létre a líbiai határőrség által a tengerből kimentett migránsoknak Líbiában, ahol képzésekben vehettek részt, hogy a hazatoloncolás után jobban tudjanak otthon érvényesülni. Szerintem érdemes lenne továbbmenni ebbe az irányba, hiszen minden migráns áldozat. Az embercsempészek áldozata és az NGO-k áldozata, amelyek azt hirdetik, hogy mindenkinek feltétlen joga van Európába jönni.

– Amit felvázolt, az vélhetően drámai jeleneteket eredményezne a határokon,

amit a világon mindenhol élőben követnének... Lehetséges megvédeni Európát erőszak nélkül?

– Abban bízom, hogy ha tényleg szigorú politikát juttatunk érvényre a migrációs paktumra jellemző blabla helyett, akkor egyértelművé válik, hogy márpedig ettől a naptól fogva komolyan vesszük a saját törvényeinket. Ehhez az kell, hogy az unió és a tagállamok hitelesek legyenek, amikor azt mondják, nem viccelünk, komolyan gondoljunk. Késznek kell lennünk arra, hogy kimentsük az embereket a tengerből, de ne hozzuk őket Európába, hanem a tengerre küldjük hajókat, „lebegő hoteleket”, ahol ellátást kapnak. Mert ha kihozzuk őket a partjainkra, akkor már a mi területünkön vannak. Ez persze felvet jogi kérdéseket, amelyek rendezéséhez alapvetően át kell alakítani a migrációs paktumot. A lényeg: amellet, hogy megakadályozzuk az illegális határátlépést, képesnek kell lennünk azoknak az embereknek az ellátására, akik ezekben a „lebegő hotelekben” rekednek Európa és a tulsó part között. ■